

NEWS

Mindeord over opslaget

Til minde om papiret, der hang på døre og vægge.

3. september 2026, Tobias Engl

Vi tager afsked med det udprintede opslag. Det hang på døre, butiksvinduer og opslagstavler, ofte skævt, sommetider i årevis, og gjorde sin pligt uden at klage. Nu går det bort, stille, som det kom ... med et stykke tape eller en knappenål i hjørnet.

Det skal det have: Det var nøjsomt. Det behøvede ingen strøm, intet netværk, ingen adgangskode. Havde man noget på hjerte, skrev man det, printede det, satte det op, færdig. »Lukket pga. ferie«, »Ring venligst på«, »Nymalet«. Hele generationer har ladet sig lede af det, og for det meste passede det, der stod på det.

Trofast var det, men sjældent aktuelt. Tilbuddet fra for to måneder siden hang der stadig, længe efter at et nyt gjaldt. I butiksvinduet blegnede det, indtil det røde blev lyserødt, og ingen længere kunne læse telefonnummeret. Ville man ændre det, skulle man bruge printer, saks og en rolig hånd.

Dets opgave overtages nu af en skærm. Den viser, hvad der gælder i dag, ikke hvad der gjaldt i foråret, og ændrer sig i samme øjeblik, som noget ændrer sig. Den taler flere sprog, bliver større, når nogen ser dårligt, og falmer ikke i lyset. Det, opslaget altid ville, kan den endelig – altid passe.

Opslaget efterlader en tom væg og en smule tape, der er svær at få af. Vi skylder det meget og ønsker det den hvile, det har fortjent. Må det gulne blidt dér, hvor gamle ting ender, når de har gjort deres pligt.